

[1990 மே 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : 1990 ஆம் ஆண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற வீரையனுக்கு இந்தச் சந்தேகம் வரக்கூடாது. (சிரிப்பு)

7. சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வுசெய்தல்)

(அ) மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்முடிவு எண். 23/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

11-00 மணி

* திரு. எஸ். ஆர். பாலகும்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சியிலே நிதியாதாரத்தைப் பெருக்கும் நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிதியாதாரத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கல்வி நிறுவனங்களின்மீது வரி விதிக்க, சொத்து வரி விதிக்க அனுமதிக்கப்படுவது சரியாக இருக்குமா என்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கல்விக்காக மாநில அரசு ரூ. 1,042 கோடி செலவு செய்கிறது. அதிலேகூட புதியதாக கல்லூரி துவக்கவேண்டுமென்றால், நிதி வசதி இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். புதியதாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் தேவை என்றால், இருக்கின்ற நிதியை வைத்துத்தான் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தொகுப்பு ஊதியம் தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அளவு சிரமம் இருக்கின்ற நேரத்திலே, நீங்கள் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு சொத்து மதிப்பு போட்டு, வரி விதிக்க அனுமதிப்பீர்களானால், அவர்கள் அந்த வரியை செலுத்துவதாக வைத்துக் கொண்டால், அவர்கள் அரசிடம் தான் மானியம் கேட்கப் போகிறார்கள். நாங்கள் இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய் செலுத்தியிருக்கிறோம், இவ்வளவு இலட்சம் ரூபாய் செலுத்தியிருக்கிறோம், எங்களுடைய கல்வி நிறுவனத்திற்கு வேறு எந்த வருமானமும் கிடையாது.

*4-5-1990 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[1990 மே 9 [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

எனவே, மானியமாகக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று நம்முடைய ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அந்த வரியை கல்வியமைச்சரிடத்திலேயிருந்து கேட்கப் போகிறார்கள். ஆகவே ஒரு இலாக்காவிலிருந்து இன்னொரு இலாக்காவிற்கு செலுத்துவதற்கு, இன்னொரு இலாக்காவிடமிருந்து அவர்கள் பணம் கேட்கப் போகிறார்கள். அந்த நிலைமை வரக் கூடாது, அதற்கு விட வேண்டாம் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் சொத்து வரி எப்படி சரியாக இருக்க முடியும் என்பதையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தி ஏராளமான நிலத்தை வளைத்துப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். நகரங்களிலே மையப் பகுதிகளிலே, கேந்திரமான பகுதிகளிலே பெரிய அளவிலே வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். எதற்காக என்று சொன்னால், அவர்கள் அந்த விதி விலக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, உச்சவரம்புச் சட்டத்திலேயிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக. நில உச்சவரம்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, நகர்ப்புற உச்ச வரம்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சில பேர் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதிலும், அல்லது அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களின் மீது வரி விதிப்பதிலேயும் நிச்சயமாக எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நல்ல கல்வி நிறுவனங்கள், நல்ல பள்ளிக் கூடங்கள் அவற்றின் மீது வரி விதிப்பது எப்படி சரியாக இருக்க முடியும்? சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சாலையைப் பார்த்தால், ஏராளமான சொத்துக்கள் அந்தச் சாலையில் இருக்கின்றன. இந்தச் சொத்துக்கள் எல்லாம் யாருக்குச் சொந்தம் என்று கேட்டால், கல்வி நிறுவனங்கள், அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தம். சென்னை யிலே கிரின்வேஸ் ரோடில் இருக்கிறது. பெரும்பாலான சொத்துக்கள் கல்வி நிறுவனங்கள், அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்ல நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டனவா என்றால் கிடையாது. தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த விதிவிலக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைக் கையகப் படுத்த நீங்கள் சட்டம் கொண்டுவருவீர்களானால் நிச்சயமாக நாங்கள் அதற்குத் துணையாக நிற்போம். ஆனால் இங்கே இப்போது என்ன நடைபெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை இருக்கிறது. நல்ல நோக்கத்தோடு, துவக்கப்பட்டு, புனிதமான நோக்கத்தோடு துவக்கப்பட்ட அறக்கட்டளைதான் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை. அதைப் போன்ற பல கல்வி நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. பல கல்வி அறக்கட்டளைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பெரும்பாலான கல்வி நிறுவனங்கள் எல்லாம் நகரத்தினுடைய மையமான பகுதிகளிலே, கேந்திரமான பகுதிகளிலே ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் இருக்கின்றன.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

[1990 மே 9]

அதற்கு சொத்து மதிப்பு என்று போட்டு, மார்க்கெட் வேல்யூ என்று போட்டு, ரென்டல் வேல்யூ வசூல் செய்வது என்று சொன்னால், அவர்களாலே செலுத்த முடியுமா? அவர்களுக்கு அந்த அளவிற்கு நிதிவசதிதான் இருக்கிறதா? குறிப்பாக கல்வி பயிற்றுவிக்கும் இடம், ஸ்கூல் பிஸ்டிங், கிளாஸ் ரூம்கள், மாணவர்கள் தங்கும் விடுதிகள், விளையாட்டு மைதானங்கள் என்று பெரிய இடங்களை அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரும் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. பச்சையப்பன் கல்லூரியை எடுத்துக்கொண்டால், பல நூறு ஏக்கரா அங்கே யிருக்கின்றது. அவற்றுக்கு எல்லாம் வரி என்று சொன்னால், அவர்களாலே செலுத்த முடியுமா? செலுத்திவிட்டு, கல்வி நிறுவனத்தை நடத்தமுடியுமா என்று நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல் அவர்கள் செலுத்தினால், மானியம் கேட்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

11-05 மணி

குறிப்பாக எங்களுடைய கோவை மாவட்டத்தில் இப்போது அந்தப் பிரச்சினை பூதாகரமாக வடிவெடுத்திருக்கிறது. கோவை நகரத்தினுடைய மையப் பகுதியிலே 'ஸ்டேன்ஸ் ஹைஸ்கூல்' பல ஆண்டுக் காலமாக நடக்கின்ற பழைய உயர்நிலைப் பள்ளி. பல மாணவர்கள்—நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே இன்றைய தினம் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் கூட இரண்டொருவர் அங்கே படித்திருக்கிறார்கள். ஆஸ்கர் நிக்லி அத்துடைய பழைய மாணவர் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் அங்கே படித்தவர். பல நல்ல மாணவர்களை, பல நல்ல குடிமக்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றது அந்த ஸ்தாபனம். அதற்கு எவ்வளவு வரி போட்டார்கள். அந்த நகரத்தினுடைய மையப் பகுதியிலே இருக்கின்ற அதற்கு எவ்வளவு வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கடந்த 6 ஆண்டுகளுக்கு மொத்தமாக 30,14,462 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்று கோவை மாநகராட்சி கேட்கிறது. இது நியாயமா, முறையா? 30 இலட்சம் அவர்கள் செலுத்திவிட்டு அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை அவர்களாலே நடத்த முடியுமா? யாரிடத்திலே பணம் வசூல் செய்யப் போகிறார்கள்? அரசிடம் மீண்டும் மானியம் கேட்பார்கள். அரசு கொடுக்க வில்லையென்று சொன்னால், மாணவர்கள் இடத்திலே கேட்பார்கள். மாணவர்கள் எவ்வளவு தர வேண்டும்? ஆண்டொன்றுக்கு 235 ரூபாய் ஒரு மாணவர் செலுத்தினால்தான் இந்த வரியை அவர்களாலே செலுத்த முடியும். ஏனென்றால் ஆண்டொன்றுக்கு 4,63,490 ரூபாய் என்று வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரியை அவர்கள் செலுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பங்கு போட்டால் 235 ரூபாய் ஒரு

1990 மே 9]

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

மாணவருக்கு வருகிறது. ஆக இந்த நிலைமை மற்ற மாநகராட்சிகளிலே இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது மற்ற மாநகராட்சிகளிலே எல்லாம் மிகவும் குறைவான வரி விதிப்பைத்தான் போடுகிறார்கள்.

உதாரணமாக சென்னையிலே என்று எடுத்துக் கொண்டால், 'ஹிண்டு அயர் செகண்டரி ஸ்கூல்' எல்லாம் 'டெரஸ் பக்கா ஏரியா'. It is valued at 50 lakhs, எக்ஸிஸ்டிங் ரேட் எவ்வளவு டேக்ஸ் என்றால் 1,791.50 இப்பொழுது 'டிமாண்டு' எவ்வளவு என்று சொன்னால் 9,40 ரூபாய் எண்ணிப்பாருங்கள்? 4,60,000 எங்கே, 9,400 எங்கே? அதேபோல் 'ஸ்டேன்ஸ் ஹைஸ்கூல்' போல் இங்கே ஒரு ஸ்கூல் இருக்கிறது. 'சென்ட்ரீட்ஸ் ஆங்கிலோ இந்தியன் ஹயர் செகண்டரி ஸ்கூல், சாந்தோம். It is a reputed Institution. அதனுடைய வேல்யூ, It is valued at Rs. 50 lakhs. அதற்குபோடப் படுகின்ற வரி 1,510 ரூபாய். அதேபோல் மதுரையிலே எடுத்துக் கொண்டால் 'யூனியன் கிரிஸ்டின் ஹயர் செகண்டரி ஸ்கூல், நியர் சென்ரல் பஸ் ஸ்டாண்ட்', மதுரை. It is valued at Rs. 6,22,632. Tax so far collected Rs. 1,337.55. இப்பொழுது அவர்களிடத்திலே கேட்கப்படுகின்ற வரி 9,520 ரூபாய். ஆக இவ்வளவு வேறுபாடு ஏன்? மாநகராட்சிகளுக்குள்ளாகவே, மூன்று மாநகராட்சிகளுக்குள் ஒரு மாநகராட்சியிலே மட்டும் இவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், விளக்கம் மட்டும் போதாது, நிச்சயமாக இந்த வரிவிதிப்பை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். வரி விதிப்பதுதான் என்று முடிவு செய்துவிட்டார்களானால், நிச்சயமாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பள்ளிக்கூடம் கோவையிலே இருக்கிறது. என். ஜி. ஆர். ஸ்கூல்', 'என். ஜி. ஆர். என்றால் ஏதோ நினைத்து கொள்ளாதீர்கள். தியாகி என். ஜி. இராமசாமி அவர்களுடைய பெயராலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற பள்ளிக்கூடம். அதை யார் நடத்துகிறார்கள் என்றால், ஒரு தொழிலாளர் சங்கம் நடத்துகிறது. அந்த தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு என்று பணம் கிடையாது. நிதிவசதி கிடையாது. அவர்களுடைய ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒரு மையமான பகுதியிலே இருக்கிற காரணத்தினாலே பெரும் தொகை அவர்களிடத்திலே கேட்கப்படுகிறது. அவர்களாலேயெல்லாம் அவ்வளவு பெரிய தொகையை எப்படி செலுத்த முடியும் என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாக எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வரி விதிப்பு நிச்சயம். நகராட்சிகளுக்கு அதை கொடுக்கத்தான் போகிறோம் என்று அரசு முடிவு செய்யுமானாலும் கூட அருள்கூர்ந்து, அந்த வழக்கு இப்பொழுது 'ஹைகோர்ட்டிலே' இருக்கிறது. சட்டத் துறை அமைச்சருக்கு தெரிந்திருக்க

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 மே 9]

வேண்டும். 'ஹைகோர்ட்டே' அதற்கு 'பார்ஷியல் ஸ்டே' கொடுத்திருக்கிறது. சட்டத்துறை அமைச்சருக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். எனவே, அந்த வேறுபாடுகளைக் களையவாவது அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். நிச்சயமாக செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1980-81 ஆம் ஆண்டு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது கல்வி நிறுவனங்கள் 'ஸ்டெபிலிட்டி சர்ட்டிபிகேட்' வாங்க வேண்டுமென்று சட்டம் வந்தது. பி.டபிள்யூ.டி. இலாக்கா விடத்திலே 'ஸ்டெபிலிட்டி சர்ட்டிபிகேட்' வாங்க வேண்டும். கேட்கப்போனபோது பி.டபிள்யூ.டி. இலாக்கா '5 % 'ஆப் தி வேல்யூ ஆப் தி பில்டிங்ஸ்' வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 'சர்ட்டிபிகேட்' தரவேண்டுமென்றால் 5 சதவீதம் அந்த சொத்தின்மதிப்பு எவ்வளவு அவ்வளவே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கல்வி நிறுவனத்தாலும் கொடுக்க முடியாது. எம்.ஜி.ஆர். இடத்திலே முறையிட்டார்கள். எம்.ஜி.ஆர். கடைசியாக சொன்னார், 0.5 சதவீதம், அதாவது $1\frac{1}{2}$ சதவீதம் அல்லது - 'மேக்சிமம்' மிக அதிகமாக 500, இதில் எது குறைவோ அதைச் செலுத்தினால் போதும். $1\frac{1}{2}$ சதவீதம் குறைவாக இருந்தால் $1\frac{1}{2}$ சதவீதம் செலுத்துங்கள். 500 ரூபாய், மிக அதிகமானால் 500 ரூபாய் செலுத்துங்கள் என்று சொல்லி அவர்கள் செய்தார்கள். அதே போல் நீங்களும் இதை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து கோவையிலே வந்திருக்கின்ற இந்தக் கொடுமையைக் களைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிந்தவரையில் இது அவசியமில்லாத சட்டம் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி ஒருவேளை இருந்தாலும் கூட, 'டேக்ஸேஷன்' என்பது either it should be nominal or notional என்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

11-10 மணி.

திரு. எம். சிங்கன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கட்டிடங்கள், சொத்துரிமை வரி விதிப்பின்படி பள்ளிகளுக்கு, கட்டிடங்களுக்கு வரி என்ற விதிப்பை நான் பொதுவாக வர வேற்பதோடு அதில் சிலருக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பள்ளிகள், மாணவர்கள் விடுதிகள் அரசினுடைய கட்டிடங்கள், அநாதை இல்லங்கள் இப்படிப்பட்ட பொது பராமரிப்பில் இருக்கும்படியான அந்த நிலையங்களுக்கு எல்லாம் வரி விதிப்பிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். மற்ற தனியாருடைய பள்ளிகள், தனியாருடைய கட்டிடங்கள் தனியாருடைய சொத்துரிமைகளுக்கெல்லாம் வரிகள் விதிக்கலாம். இன்றைக்கு தனியாருடைய பள்ளிகளானது கல்விக் கூடங்களாக அல்லாமல் ஒரு வருமானத்தொழிலாக நடத்தும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளை ஒரு வரையறை நிலைக்குக் கொண்டு வந்து, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சட்டமன்ற நண்பர் பாலசுப்பிரமணியம் சொன்னது போன்ற வித்தியாசங்கள், வேறுபாடு

1990 மே 9]

[திரு. எம். சீரங்கன்]

கள்—நகரங்களுக்கு நகரம் வேறுபாடு இல்லாமல் ஒரு முறையான வரையறைக்குள் கொண்டு வந்து அவைகளை வரி விதிப்புக்கு உள்ளாக்கலாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி வரி விதிக்க வேண்டும் என்று இருக்கும்படியான இப்போது சேர்க்கப்பட்டு இருக்கும்படியான பொது நிறுவனங்கள்—மக்களுக்கு தேவையான அத்தியாவசியமான அநாதை விடுதிகள் உட்பட போன்றவைகள் எல்லாம் அதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு பஞ்சாயத்தினுடைய வருமானங்கள், நகரசபையினுடைய வருமானங்கள் பெருகுவதற்காக இந்த வரி விதிப்பை ஒரு சீரான முறையில் அமுல்நடத்த அரசு ஒரே நிலையில் இருக்கும்படியான நிலையில் தன்னுடைய கண்காணிப்பில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பல்வேறு பொது நிறுவனங்கள் பேரால் பல்வேறு பினாமி சொத்துக்களாக வைத்துக்கொண்டு வரிவிதிப்பிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக முயற்சிக்கும்படியான அத்தகைய நிலைகளையும் ஆய்ந்து பரிசீலித்து வரி விதிப்புக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டு இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்று அந்த விதி விலக்கை மட்டும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கின்றேன்.

திரு. ரா. சொக்கர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சியில் விதிக்கக்கூடிய சொத்து வரியினுடைய ஆன்யூவல் ரெண்டல் வால்யூவை 18 ரூபாயிலிருந்து 180 ரூபாயாக உயர்த்துவதற்கான இந்த சட்ட முன்வடிவை அந்த முடிவினுடைய நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு வரி விதிப்பு இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தில் இந்த அரசு அந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருகிறது. ஆனால் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தினால் அதே மக்களுக்கு பாதகமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை விளக்கிக் கூறி மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இதனால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அனைத்து நகராட்சிகளிலும் சேர்த்து சுமார் 1 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சருக்கும் இதுபற்றி கடிதம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதில் 3 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அநேகமாக 1 கோடி ரூபாய் வரலாம் என்று நினைக்கிறேன். விருதுநகர் நகராட்சியில் மட்டும் 6,857 பேர் இதனால் பயனடைவார்கள். ஆனால் நகராட்சிக்கு வருமான இழப்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,21,373 ரூபாய் ஆகும். ஆக ஏற்கனவே நிதிச் சிக்கலில் இருக்கக்கூடிய நகராட்சிகளுக்கு இது போன்ற சலுகை யினால் மேலும் நிதிச் சிக்கல் ஏற்படக்கூடிய ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. ஒரு புறம் நிதிச் சிக்கலை விடுவோம். மறுபுறம் என்னாகும் என்றால் நகராட்சிகளிலே இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு குடும்பமனுக்கும் சொத்து வரியை கட்டிய ரசீது வேண்டும். ரேஷன் கார்டு வாங்குவதற்கோ அல்லது ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பண்ணுவதற்கோ

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1990 மே 9]

மின்வாரியத்திலிருந்து கனக்ஷன் பெறுவதற்கோ, போலீஸ் அல்லது வழக்கு மன்றங்களிலே ஜாமீன் எடுப்பதற்கோ அந்த ரசீது வேண்டும். ஒருவேளை அந்த ரசீதை பெறுவதற்கு இப்போது வரி விதிப்பு இல்லை என்று 'நில் பேமென்ட்' ரசீதைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு முறையை அமுல்படுத்தலாம் என்று சொன்னாலும் கூட, நான் வரியே கட்டவில்லை எனக்கு வரி விதிப்பு இல்லை என்ற ஒரு ரசீதை வாங்குவதற்காக அவன் நிச்சயமாக பல இடங்களில் லஞ்சம் கொடுத்துத்தான் அதைப் பெற வேண்டிய ஒரு கட்டாயமான சூழ்நிலை ஏற்படும். இது எல்லாம் நிதர்சன உண்மை. நாம் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். லஞ்சத்தைக் குறைப்பதற்கு நாம் எத்தனைவிதமான சட்ட திட்டங்களைப் போட்டாலும் அதனைக் குறைத்துவிட முடியாது. ஆனால்

The system should be so formulated that there is no necessity for the people to give bribe and there is no opportunity for the officials to receive bribes, என்ற ஒரு முறையை, சிஸ்டத்தை நாம் சரியாக வைத்துக் கொண்டால் தான் லஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை நான் உங்களுக்கு மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11-15 மணி

ஆனால் இன்று சட்டம் நீங்கள் கொண்டுவந்து இருக்கக் கூடிய நிலையிலே நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து 26 பேரோ அல்லது 50 பேரோ வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளப்போவது இல்லை. பேரவைத் தலைவர் ஏற்போர் ஆம் என்க. மறுப்போர் இல்லை என்க என்று சொல்வார், அது பாஸ் ஆகி விடும். ஆகவே நடைமுறையில் என்ன சொல்கிறேன் என்றால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏதாவது மாற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்?

திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடைமுறையில் நடப்பதைச் சொல்கிறேன். எனவே, நடைமுறையில் பிராக்டிக்கலாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இதிலே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர முடியுமா என்று பாருங்கள். சட்டத்திலே திருத்தம் இல்லை என்றாலும் கூட ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டர் மூலமாக இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதை அடுத்து 'குயின்குனியல் ரிவிஷன்' போது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்ற முறையிலே அந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவர வேண்டும்.

தற்போது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு வழக்கமானது, 18 ரூபாய்க்கு கீழே இருந்தால் வரி விதிப்பு இல்லை என்று இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையிலே விருதுநகர் நகராட்சியைப்

1990 மே 9]

[திரு. நா. சொக்தர்]

பொறுத்தவரையில் குறைந்தபட்ச வரி 'ஆனிவல் ரெண்டல் வேல்யூ' 120 ரூபாயாக நாங்கள் நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறோம். ஆகவே, நடைமுறையில் அந்த அந்த நகராட்சிகளுக்கு தக்கபடி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய முடிவாக இது இருக்கும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு பல அதிகாரங்களை நகராட்சிகளுக்கு கூட்டிக்கொடுக்கத்தான் செய்திருக்கிறது. அதிகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே முக்கியமானது வரி விதிப்பை குறைக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை நீங்கள் நகராட்சிகளுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். ஆக யாருக்குக் கூடுதலாக இருக்கிறது என்று அந்த நகர மன்றம் கருதுகிறதோ அவர்களுக்கு அவருடைய தகுதியின் அடிப்படையில் குறைத்துக்கொள்ளவதற்கு அதிகாரம் அந்த நகர மன்றங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக இவ்வளவு தான் வைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் நிர்ணயம் செய்வீர்களானால் அந்த நகர மன்றத்திற்குரிய அதிகாரத்தை சற்று குறைப்பதாக ஆகிறது.

இந்த மன்றத்திலே அரசு கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை எதிர்த்து நான் பேசுவதாக நினைக்க வேண்டாம். 1986 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் எங்கள் நகர் மன்றக்கூட்டத்திலே இதைப்பற்றி விவாதம் நடந்தபோது அ.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும், தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. ராஜசேகரன் அவர்களும் இந்த வரி விதிப்பை மாற்றி குடிசைகளுக்கு வரி விதிப்பு ரத்து செய்யப்படுமா என்று அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு அன்றே நான் சொல்லியிருக்கிற பதில் குடிசைகளுக்கு நியாயமான முறையில்—வரியை அதிகமாகப் போட மாட்டோம், ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய வரி இருக்கும். ஏன் என்றால் குடிசை வாழ் ஜனங்களும் வரி கட்டின ரீதி எங்களுக்கு தேவையாக இருக்கிறது என்று கேட்பதனுடைய அடிப்படையில் அதை செய்கிறோம்.

180 ரூபாய் என்று இருந்தால் 36 சதவீதம் டாக்ஸ்சேஷன் அதுதான் உயர்ந்தபட்சம் அதற்கு மேல் யாரும் உயர்த்த முடியாது என்று இருக்கும்போது 6 மாதத்திற்கு 32 ரூபாய் 15 பைசா வருகிறது. அது நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 17 பைசா. இன்று ஒரு நாள் வேலை பார்த்தால் 20 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய் வரை ஒரு நாளைக்கு சம்பாத்தியம் செய்யக்கூடிய நிலையில் நீங்கள் அளிக்கின்ற சலுகை ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 17 பைசாவாக இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கும் திருப்தியை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் அந்த 17 பைசா 17 பைசாவாக நாங்கள் 3 லட்சத்து 21 ரூபாயை சேமிப்பதன் மூலமாக அந்த குடிசைப் பகுதிகளில் வாழக்கூடிய மக்களுக்கு நல்ல சாலைகள் அமைத்துக் கொடுத்தல்; ககாதாரத்தை மேம்படுத்துதல்; அவர்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படை வசதிகளை செய்து கொடுத்தல் போன்ற காரியங்களுக்கு

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1990 மே 9]

அந்தப் பணம் பயன்படும் என்பதால் என்னுடைய கருத்தையும் நீங்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு குறிப்போடு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி வணக்கம்

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குப் புதிதாக தாக்கல் செய்து இருக்கின்ற இந்த மசோதா நகராட்சிகளுக்கும், மாநகராட்சிகளுக்கும் உண்மையில் வருமானத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். பொதுவாக இன்றைக்கு மாநகராட்சிகளும், நகராட்சிகளும் நிதித் தட்டுப் பாட்டின் காரணமாக எந்தப் பணியும் ஆற்ற முடியாமல் அரசை மட்டுமே நம்பிக் கொண்டு சாதாரண மக்களுடைய அடிப்படையிலே தேவைகளைக் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருப்பது நாம் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆகவே, ஓரளவுக்காவது நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா இன்றைக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக தமிழ்நாட்டின் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளிலும் பார்க்கும்போது நூற்றுக்கணக்கில் மட்டும் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டு இருந்த அந்த வரியை சில ஆயிரங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்களே தவிர இதிலே கல்வி நிறுவனங்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்று எந்தப் பகுதியில் இருந்தும் புகார்கள் இல்லை. ஆனால் கோவை மாநகராட்சியில் மட்டும் ஒரு விசித்திரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத் தினுடைய உண்மையான அந்தப் பொருளை புரிந்துகொள்ளாமல் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு இப்போது இருக்கக்கூடிய வணிகர்களுடைய சொத்து மதிப்பைப் போல ப்ராப்பர்ட்டி டாக்ஸ் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அங்கே கோவையில் இருக்கக்கூடிய மாநகராட்சி அதிகாரிகள் எப்படிப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை.

11-20 மணி

அங்கே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு நூற்றுக் கணக்கிலே இல்லை, ஆயிரக்கணக்கிலே இல்லை லட்சக்கணக்கிலே வரியை விதித்து மிகப்பெரிய ஒரு குழப்பத்தை கோவை மாநகராட்சியிலே உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். கோவை மாநகராட்சிக்கு நிதி ஆதாரம் தேவை என்பதிலேயோ, வரிவிதித்தால்தான் நிதி ஆதாரம் சேரும் என்பதிலேயோ எந்தவிதமான இருவேறு கருத்துக்கு இடமில்லை. அங்கே இருக்கின்ற கல்வி நிறுவனங்களும் மற்ற மதுரை, சென்னை போன்ற பகுதிகளுக்கு விதிக்கப் படுவதைப் போன்ற வரி உயர்வினை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த வரியினைச் செலுத்துவதற்கு அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால், அதற்கு முற்றிலும் மாறாக மிகப் பெரிய டிரஸ்டுகளின் சார்பிலே மிகச் சிறப்பாக நடத்தப்

1990 மே 9]

[திரு. இரா. மோகன்]

படுகின்ற, அந்தப் புகழ்மிக்க பள்ளிகளுக்கெல்லாம் லட்சக் கணக்கிலே வரி என்பது முற்றிலும் அவர்களால் கட்டமுடியாத அந்த வரியினை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படும். இங்கே மணீஸ் ஹைஸ்கூல் என்ற ஒரு பள்ளியைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். புகழ்வாய்ந்த அந்தப் பள்ளியில் ஏறக்குறைய 2,500க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் படிக்கின்ற அந்த மணீ உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு திடீரென்று ஆண்டொன்றுக்கு 3 லட்சம் ரூபாய் நீங்கள் ப்ராபர்டி டாக்ஸ், சொத்து வரி கட்டவேண்டுமென்று மாநகராட்சி ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. அதேபோல ஸ்டேன்ஸ் ஹையர் செக்கன்டரி ஸ்கூல் நீண்ட காலமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்ற, ஆங்கிலோ இண்டியன் பள்ளி. அவர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4 லட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று திடீரென ஒரு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, 1983-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து ஏறக்குறைய 30 லட்சம் ரூபாய்களுக்கு மேல் உடனடியாக சொத்து வரியைச் செலுத்தவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. எதற்கு இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், இந்த இரண்டு பள்ளிகளுக்கு மட்டுமல்ல, கோவையிலே இருக்கக்கூடிய கோவை மாநகராட்சியிலே இருக்கக்கூடிய மணீ உயர்நிலைப் பள்ளியானாலும் சரி, ஸ்டேன்ஸ் உயர்நிலைப்பள்ளியானாலும் சரி இன்னும் பல்வேறு தனியார் பள்ளிகளுக்கு, கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளுக்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட தாக்கீதுகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆண்டொன்றுக்கு 4 இலட்சம் ரூபாய், 3 இலட்சம் ரூபாய் என்று வரியினை விதித்து, அதிலும் 1983ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இப்போது செலுத்தவேண்டும், 30 இலட்சம் செலுத்தவேண்டும், 20 இலட்சம் செலுத்த வேண்டும் என்றால் அந்தப் பள்ளிகள் முழுவதும் இப்போது கோர்ட்டுக்குப் போய் இருக்கிறார்கள். நியாயமாக, மதுரையைப்போல, சென்னையைப்போல ஆயிரக்கணக்கிலே வரி விதித்தால் வரியைக் கட்டுவார்கள், கார்ப்பரேஷனுக்கும் வரி வந்து சேரும். ஆனால், இப்படி லட்சக்கணக்கிலே விதித்த காரணத்தால் மணீஸ் ஹைஸ்கூலிலே என்ன செய்து இருக்கிறார்கள் என்றால், கோர்ட்டுக்குப் போய் இருக்கிறார்கள். ஹை-கோர்ட்டிலே இப்போது தீர்ப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். வழக்கு முடிகின்ற வரை 6 மாதகாலத்திற்கு ஒரு லட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்று மாநகராட்சி விதித்த வரியில் ஆறில் ஒரு பங்கை மட்டும் இப்போது கட்டினால் போதும் என்று சொல்லி ஹை-கோர்ட்டு ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது, மணீஸ் ஹைஸ்கூலுக்கு.

[திரு. ஜே.ரா. மோகன்]

[1990 மே 9]

அதே போல ஸ்டேன்ஸ் ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூல். ஆங்கிலோ இண்டியன் ஸ்கூல், அவர்களும் பப்போது ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் விட்டார்கள், 30 இலட்சம் ரூபாய் எங்களால் கட்ட முடியாது; வருடத்திற்கு 4 இலட்சம் ரூபாய் கட்ட முடியாது என்று அவர்களும் கோர்ட்டுக்குப் போய் விட்டார்கள். ஆக, அதிலேயும் கோர்ட்டு ஒரு ஸ்டே கொடுக்கப் போகிறது. இன்மேல் வருடக்கணக்கிலே அந்த வழக்கு நடக்கும். ஆகவே, முனிசிபாலிட்டிக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் கார்ப்பரேஷனுக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் வந்து சேராத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, உடனடியாக இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு, ஏன் கோயம்பத்தூரிலே மட்டும் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. என்பதை ஆராய்ந்து, அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வில்லையா என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏப்ரல் 15-ஆம் தேதி 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகை கோவையிலேயிருந்து வந்த பத்திரிகையிலே வந்த தலைப்பே, "Heavy Property Tax on schools resented" என்று ஒரு பெரிய செய்தியே அதிலே வெளியிடப்பட்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல 'இந்து' பத்திரிகையிலே "Schools in a fix over Property Tax" என்று அவர்களும் தனியாக ஒரு கட்டுரையை யே வெளியிடுகின்ற அளவிற்கு கோவை மாநகராட்சியிலே நிலைமைகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்கெல்லாம் கவர்ன்மென்ட் ஆடிட்டிங் இருக்கிறது. ஸ்டேன்ஸ் ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூலுக்கு 4 இலட்சம் ரூபாய் வரி வருஷத்திற்கு என்று சொன்னால், அவர்கள் 1 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஆண்டொன்றுக்கு நாங்கள் நஷ்டத்திலே இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்று கவர்ன்மென்ட் ஆடிட்லேயே முடிவாகி இருக்கிறது. அதேபோல மணீஸ் ஹைஸ்கூலிலே இங்கிலீஷ் மீடியத்திற்கு மட்டுந்தான் அவர்கள் மாணவர்களிடத்திலேயிருந்து ஃபீஸ் கெலக்ட் பண்ணுகிறார்கள். கலெக்ட் பண்ணுகிற அந்தப் பணத்தையும் கவர்ன்மெண்டுக்கு பே பண்ணி விடுகிறார்கள். மீதி எல்லா செலவினங்களையும் மணீஸ் ஹைஸ்கூல் டிரஸ்ட்தான் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அப்படி இருக்கின்ற பொழுது, அவர்களுக்கு கொண்டு போய் தாங்கமுடியாத அளவிற்கு, கமர்ஷியலாக ஒரு கடை வைத்திருந்தால், இவ்வளவு பெரிய கடை இருந்தால் அதற்கு எவ்வளவு டேக்ஸ் ஆகுமோ இவ்வளவு பெரிய மைதானம் வணிக நிறுவனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால் எவ்வளவு டேக்ஸ் ஆகுமோ அந்தத்தான் போடவேண்டுமென்று சொல்வது சரியாகப் படவில்லை.

11-25 மணி.

இவற்றையெல்லாம், 'முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் அதாரிட்டி' யைச் சார்ந்த அதிகாரிகளோடு கலந்துபேசிய போது, அவர்கள் இவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால்,

1990 மே 9]

[திரு. இரா. மோகன்]

(மணியடிக்கப் பெற்றது.) முடித்து விடுகிறேன் ஐயா. என்ன பதில் சொல்கிறார்கள் என்றால், எங்களுக்கு வந்த உத்தரவுப் படி, இப்படித்தான் வரிபோட வேண்டும்—‘கமெர்ஷியல்’ நிறுவனங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் வரிபோட வேண்டும் என்று உத்தரவு இருக்கிறது எனவே, அந்த வரியைத்தான் நாங்கள் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது சரியான, பொருத்தமான பதில் இல்லை. மாநகராட்சிக்கு வருகிற வருமானத்தையே கெடுக்கிற வேலை இது. ஹைகோர்ட்டுக்கு போய் ‘ஸ்டே’ வாங்கி, வருகிற வருமானத்தையும் கெடுக்கிற வேலை. கோவையிலே மட்டும் எங்களுக்கு இந்த நிலைமை கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலேயும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படலாம். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள், இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாநகராட்சியினுடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு, நியாயமான அளவில் கல்வி நிலையங்களுக்கு வரியை விதிக்க வேண்டும். அவர்கள் கட்ட முடியாத அளவுக்கு வரியை விதிக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையில் சட்டத்தை சரியான முறையில், அதிகாரிகள் அமல்படுத்த வேண்டுமென்றும், அந்த நிலையில் அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்கின்ற நேரத்தில், இது தேவையில்லாத—கல்வி நிலையங்களுக்கு மேலும் சுமையை ஏற்றுகின்ற ஒரு சட்டம் என்ற முறையிலே, இதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்து ‘வாபஸ்’ பெற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சொத்து வரியை, கல்வி நிலையங்களுக்கு நாம் போடுகிறோம் என்று சொன்னாலும், அதை கல்வி நிலையங்கள் கட்டமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அதனால் அரசுக்குத்தான் அதனுடைய சுமைகளைத் தாங்க முடியாத நிலைமை வரும் என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், அவைகள் எல்லாம் வருமானம் வரக்கூடிய நிலையங்கள் அல்ல. அல்லது வியாபார நிறுவனங்கள் அல்ல. இதை இரண்டையும் கருத்தில் கொண்டு, ஏற்கெனவே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் விரிவாகப் பேசியிருப்பதன் காரணமாக, அதையும் எடுத்துக் கொண்டு, மறுபரிசீலனை செய்து, கல்வி என்பது, அதிலும் குறிப்பாக, ஏழை மக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் வழங்கக் கூடிய ஒரு தொண்டு நிறுவனம் என்ற முறையிலே அவர்களுக்கு புதிதாக இந்த வரியை நீங்கள் போடுவதற்கு வழிவகை செய்கின்ற சட்டத்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 மே 9]

தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இதை வாபஸ் பெற வேண்டும் ; நகராட்சிகளினுடைய வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதிலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை ; அதற்கு வேறு வழிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளின் மூலமாக வருகின்ற வருமானத்தில், பங்குகளை நாம் சீரான முறையில் பிரித்துத் தந்தாலே, நகராட்சிகளுக்கு, மாநகராட்சிகளுக்கு வேண்டிய நிதிகள் கிடைக்கும். உதாரணமாக, கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில், முன்பு 90 சதவிகிதம் வரை, அதிலே இருந்து வருகின்ற வருமானம் நகராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றைக்கு அது மிகவும் குறைக்கப்பட்டு, 45 சதவிகிதம் தான் வழங்கப்படுகிற நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்திலே வருமானம் வருகின்ற சூழ்நிலையை நாம் குறைத்திருக்கிறோம். ஆனால், மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற இந்தத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மீது வரியைப் போட்டு, நகராட்சிகளின் நிதியைப் பெருக்குவதாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, மற்றொன்று இன்றைக்கு

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது தொண்டு நிறுவனங்கள் என்று சொன்னார். எல்.கே.ஜி.-க்கு ஐயாயிரம்; யூ.கே.ஜி.,க்கு ஏழாயிரம், ஆறாவது வகுப்பிற்கு பத்தாயிரம் இப்படித்தான் ஒவ்வொரு தனியார் கல்வி நிறுவனங்களும் வாங்கிக் கொண்டு, பள்ளிகளில் குழந்தைகளைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். அது இல்லாமல், வருடம் பூராவும், பிள்ளைகளிடம் 'கார்டு' கொடுத்து, ஒவ்வொரு அகேஷனிலும் 'பில்லிங் பண்டு', வாத்தியாருக்கு, அதற்கு, இதற்கு என்று வாங்குகிறார்கள். வருடத்திற்கு ஒரு முறை, நான் 'பேரன்ட்' என்ற முறையில் சொல்கிறேன்; என்னுடைய குழந்தைகள் படிக்கிறபோது, வருடத்திற்கு எப்படியும் ரூ. 1,500-க்குக் குறையாமல் கொடுத்திருக்கிறேன். பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்ப்பதற்கு ரூ. 5 ஆயிரம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மாதிரி நிறுவனங்களை, தொண்டு நிறுவனங்கள் என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள்? வியாபார ரீதியாகத்தான் எல்லா ஸ்கூல்களும் நடக்கின்றன—தனியார் பள்ளிக் கூடங்கள். அரசாங்கப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு அரசாங்கம் கிரான்ட் கொடுக்கிறது. நூற்றுக்கு, தொண்ணூறு சதவிகிதம் கிரான்டிலே போய் விடுகிறது. பத்து பங்குகூட கையைவிட்டு அவர்கள் செலவு செய்வதில்லை. இருக்கிற பொது மக்களை எல்லாம் துன்புறுத்தி, அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லாமல், அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து பணத்தை வசூலிப்பவர்களிடமிருந்து, அரசாங்கம் வரி வசூலிப்பதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

1990 மே 9]

திரு. இரா. மோகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். கணபதி அவர்கள் பள்ளிகளிலே நடைபெறுகிற கட்டாய 'கேப்டேஷன் ஃபீ' பற்றிச் சொன்னார்கள். மாணவர்களிடத்திலே வசூலிப்பது மற்ற இடங்களிலே வசூலிப்பது பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். பல பள்ளிகளில் அப்படி நடைபெறுகிறது. ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் எல்லா பள்ளிகளிலும் அப்படி நடக்கிறது என்ற வாசகத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. எல்லா பள்ளிகளிலும் அவ்வாறு நடைபெறுவதில்லை. அற்புதமாக நடக்கின்ற ஒரு பைசா கூட மாணவர்களிடத்திலேயிருந்து வாங்காமல் ஒரு கௌரவத்திற்காக, ஒரு நல்ல பொது நோக்கத்திற்காக நடைபெறுகிற பள்ளிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகவே பல பள்ளிகள் அப்படி வசூல் பண்ணுகிறது என்ற காரணத்திற்காக நாம் இலட்சக் கணக்கில் டாக்ஸ் போடுவோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. பிறகு பள்ளியே நடத்த முடியாது.

11-30 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிவிலக்குகளை வாழ்த்துவோம்.

திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில கட்டிடங்களுக்கு விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே விதிவிலக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் சுருக்கமாகச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொது வழிவகைக்கு என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு உள்ளவாறே அவ்வாறு பயன்படுத்தப்படும் கட்டிடங்கள், பிற நோக்கம் எதற்கும் பயன்படுத்தப்படாத இடங்கள் அதாவது சத்திரங்கள் மற்றும் தங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படக்கூடிய வாடகை எதுவும் விதிக்கப்படாத அந்த சத்திரங்களுக்கும், மற்ற சத்திரங்களுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும், அவற்றை வாடகைக்கு விட்டாலுமே விதிவிலக்கு உண்டு. அது கடைசியில் இப்போது அமன்மென்ட் வருவது கூட ஆதரவற்றவர்கள் அல்லது விலங்குகளுக்கு புகலிடம் அளிக்கின்ற அறம் சார்ந்த நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பொதுக் கட்டிடங்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் அணுகத்தக்க நூலகங்கள், மற்றும் விளையாட்டு மைதானங்கள் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு உண்டு. ஆகவே விதிவிலக்கு அளித்துத் தான் வருமானம் வருவதற்காக போடப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்துக்கு நான் பதில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் ஒரு புதிய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது 'கேப்பிட்டேஷன் ஃபீஸ்' என்று கல்வி நிறுவனங்களிலே வாங்கிக்கொண்டு

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 மே 9]

இருக்கிறார்கள். அது தெரியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டியது அரசினுடைய கடமை. நாமெல்லாம் சொல்கிறோம். மதுவிலக்கை அரசாங்கம் சரியாக அமல்படுத்தி நடத்த முடியவில்லை என்றால் அதற்காக அதை ரத்து செய்கிறோம். அதேபோன்று திருட்டையும் நம்மால் தடுக்க முடியவில்லை எனவே அதையும் நாம் லீகலைஸ் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாமா? அதேபோன்று தான் 'கேப்பிட்டேஷன் ஃபீஸ்' வாங்கப்படுவதைப் பொறுத்த வரையில் அரசு தடுக்க வேண்டுமே தவிர அதற்காக நாம் இந்த வரியை வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்லி நியாயப் படுத்தக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே அதைத் தடுக்கிற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர அதை ஒழிக்க முடியாததால் இந்த வரி போடுவதாக....

திரு. என். கணபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெற்றவர்களாகிய எங்களுடைய நிலைமை பிள்ளைகள் படித்தால் போதும், அவர்கள் வாழ்க்கையில் உயர்ந்தால் போதும் என்றுதான் நினைக்கிறோமே தவிர, அவர்கள் அவ்வாறு வாங்குகிறார்கள், எனவே அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்ற மனப்பான்மை பொது மக்களுக்கும் வருவதில்லை. எனக்கும் குறிப்பாக வருவதில்லை.

திரு. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் யாரேனும் படிக்கிறார்களா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்களில் குழந்தைகளைச் சேர்க்கக் கூடாது. பணம் வாங்காத பள்ளிகளும் சென்னையில் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலேயே சேர்க்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரியாகச் சொன்னீர்கள். இனிமேல் எல்லோரும் அதையே கடைப்பிடிக்கலாம் (சிரிப்பு).

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதன் காரணமாக நல்ல நோக்கத்தில் நடைபெறுகிற அந்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்களும் இதேபோன்று 'கேப்பிட்டேஷன் ஃபீஸ்' வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமே என்ற காரணத்திற்காக இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

1990 மே 9]

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய சட்டமன்றத்தில் இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு திரு. சீரங்கன் அவர்களும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு திரு. உகம்சந்த் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த விருதுநகர் நகராட்சி மன்றத்தின் தலைவரும், இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் உறுப்பினருமான திரு. சொக்கர் அவர்களும் இங்கே கருத்துரைகளை வழங்கி இருக்கிறார்கள். கூடுமானவரையில் எனக்கு இருந்த சிரமத்தைக் குறைத்து இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர் தரப்பு கருத்துக்களையும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளும் தரப்பு கருத்துக்களையும் ஒருவருக்கொருவர் நன்கு பதமாக பரிமாறி, அவர்களே ஒரு முடிவுக்கு வந்து இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் அரிய யோசனைகளை வழங்கியதற்காக முதலில் என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல் தனிப்பட்ட சில குறைபாடுகளை இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இங்கே வெளிப்படுத்தி இருப்பதை நான் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டுதான் இருந்தேன். நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், மாண்புமிகு திரு. மோகன் அவர்களும் கருத்துக்கள் சொல்லும்போது திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களை சற்றுத் தாண்டி நம்முடைய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. மோகன் அவர்கள் ரொம்ப அழுத்தமாக இந்த வரியைப் பற்றி பேசினார்கள். ஆரம்பத்திலே வரவேற்று கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சிக்கு மட்டும் இது கொடுமை விளைவித்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தினுடைய மற்றும் மதுரை மாவட்டத்தினுடைய விவரங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் கோவையிலே விதித் திருப்பது சரி என்ற வாதத்திற்கு தற்போது வரவில்லை. காரணம் அதற்கு சரியான விவரம் தற்போது என்னிடம் இல்லை. அதில் தனியாக உயர் நீதிமன்றத்திலும் வழக்கு இருக்கிறது. ஆனால் கோவையும் மதுரையும் வரிவிதிப்பில் ஒன்றாக இல்லை. தனிப்பட்ட முறையில் பார்த்தாலும்கூட, வீடுகள் மற்ற இதர சொத்து வரிகளைப் பார்த்தாலும்கூட, சொத்து வரியில் மதுரைக்கும், கோவைக்கும் வேறுபாடாக இருக்கிறது.

11-35 மணி

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மதுரை மட்டுமல்ல, சென்னை நகரத்திலேயும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினேன். 1,500 ரூபாய் செயின்ட் பீட்ஸ் ஸ்கூலுக்குப் போட்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

[1990 மே 9]

டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கேயிருக்கிற ஸ்டேன்ஸ் ஹைஸ்கூலுக்கு ரூ. 4,63,000 போட்டு இருக்கிறார்கள். இது எந்த சதவீதக் கணக்கில் வருகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் கூட சொல்கிறேன். மாநகராட்சியும் நகராட்சியும், எல்லா இடத்திலும் இருக்கிற எல்லாக் கட்டிடங்களையும் ஒரே மதிப்பில், ஒரே வாடகை வருகிறதா என்று பார்த்து வரி விதிப்பதில்லை. ஆகவே, மாநகராட்சியாக இருந்தாலும், நகராட்சியாக இருந்தாலும், இடத்திற்கு இடம், கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிற இடத்திற்குத் தக்கவாறு வரி விதிப்புகள், வாடகை அமைப்புகள் மூலம் மாற்றப்படுகிறது. இப்போதும் சொல்கிறேன், கோவையில் விதித்திருக்கின்ற வரியை நியாயம் என்று நான் வாதாட வரவில்லை. அதை நாம் தனியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தச் சுட்டத் திருத்தம் ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் வந்திருக்கிறது. இதுவரை விடுபட்ட கல்வி ஸ்தாபனங்கள் கொடுக்கிற தகுதியான வாடகை அடிப்படையில் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம், — இங்கே மேற்கண் ஒரு விளக்கம் சொன்னார், மாண்புமிகு கணபதி ஒரு விளக்கம் சொன்னார். எல்லா கல்வி நிறுவனங்களும் நிச்சயமாக வணிக முறையில் நடத்தப்படுகிறது என்ற கருத்தும் சில நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன என்ற கருத்தும் இங்கே பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டுக்கும் நடுவே ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இரண்டும் நடக்கிறது. வணிக முறையாகவும் நடக்கிறது. கல்வி தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் நடக்கிறது. உண்மையாக, நியாயமாக ஆரம்ப காலத்தில், அரசாங்கம் கல்விக் கென்று இவ்வளவு தூரம் செலவழிக்காமல், இவ்வளவு ஈடுபாடு இல்லாமல் இருந்த அந்தக் காலத்தில், தனியார் பலர், அந்தக் கல்வியை ஏற்று, பெருந்தன்மையோடு, தகுதி படைத்தவர்கள், வாய்ப்பு வசதியுள்ளவர்கள் கல்வி நிறுவனங்களை அமைத்து, வளர்த்திருக்கிறார்கள். இன்று வரையில் சிறப்பாக வளர்ந்து வருகின்ற கல்வி நிலையங்களும் உண்டு. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட கல்வி நிலையங்கள் எதுவும் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கும் இந்த அரசு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதில் முதல் கட்டமாக நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும், முதல்வர் அவர்களையும் கலந்து உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருந்தாலும் அதிகாரிகளை அணுகி, அவர்கள் போட்டிருக்கிற வரி விகிதத்தின் அடிப்படையில் அதிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டுமானால் வரி மதிப்

1990 மே 9]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பீட்டுக் குழுவின் மூலமாகவோ அல்லது அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ, ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதையும் இந்த அவையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று திரு. சிரங்கன் அவர்கள் விதிவிலக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த விதிவிலக்குக்கு பதிவை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சம்பத் அவர்களும் திரு. சொக்கர் அவர்களும் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே அதிலே நான் அதிகமாக குறுக்கிடவில்லை. அதைத் தாண்டி கட்டிடங்களுக்கு வரி விதிக்கிறோம் என்றால் ஏதோ நாங்கள் அனாவசியமாக விதிக்கவில்லை. முன்னுரையில் கூட தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். நலிந்திருக்கின்ற நகராட்சிகளுக்கு ஓரளவு உதவி செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு இலாக் காவிலிருந்து எடுத்து இன்னொரு இலாக்காவுக்கு கொடுக்க வேண்டுமா என்றுகூட கேட்டார்கள். எங்கனிடம் இருக்கிற தண்ணீர் தொடடிக்குக்கூட மின்சார இலாக்காவுக்கு நாங்கள் பணம் செலுத்துகிறோம். அது தனி வாரியம். ஆனால் எல்லாச் சுவைகளையும் முதலமைச்சர் ஏற்கிறார். எல்லா வற்றையும் இந்த மாமன்றம் ஏற்கிறது. எல்லாவற்றையும் வரி கொடுக்கிற மக்கள் ஏற்கிறார்கள். என்றாலும் இந்த வரியை விதித்து விட்டாலும் அந்த நகராட்சி அந்த வரியைச் செலுத்துவதற்கு உதவி செய்கிறது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது என்பதை மீண்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, 18 ரூபாயை 180 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொக்கர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது ஒரு நகராட்சி மன்றத் தலைவராகவே அவர் காட்சியளித்தார். சுத்தமாக நகராட்சி மன்றத் தலைவரைப் போல, அந்தப் பொறுப்பில் இருந்து பேசினார். நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். யார் எந்தப் பொறுப்பில் இருந்தாலும் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே அந்தப் பொறுப்புக்குத் தக்கவாறுதான் அவர்கள் பேச்சும் இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த நிறுவனத்திற்கு, இந்தத் துறைக்கு நானும் அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறேன். எனவே தான் ஒரு இடத்தில் வரியை ஏற்றுகிறோம், ஒரு இடத்தில் வரியை குறைக்கிறோம். இவ்வளவுதான். வேறு ஒன்றும் இல்லை. கிராமப் புறங்களில், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் குடிசைகளுக்கு வரியே இல்லை. இன்னும் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கிறதே, இந்தக் குடிசைகளுக்குக்கூட வரியே இல்லை. அவர்கள் சர்ட்டிபிகேட் வாங்காமல் இல்லை. சர்ட்டிபிகேட் என்பது ஒரு சொத்தைக் காட்டி அடமானம் வைத்து

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1990 மே 9]

வாங்கலாம். யாரையாவது ஒருவரை ஐரமீனில் எடுப்பதற்கு சர்ட்டிபிகேட் தேவைப்படுகிறது. அப்போது அவர்கள் வஞ்சம் கொடுக்கிறார்களா, இல்லையா என்ற பிரச்சினைக்கு நான் போகவில்லை. அது யாரோ கொடுப்பார்கள், யாரோ சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவார்கள். அதில் எல்லாம் நான் நுழையக் கூடாது. இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை, நேரம் கடக்கிறது என்று கருதி, 1920ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டப் பிரிவு 83

11.40 மணி.

திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஏழை எளிய மக்களுக்குச் சலுகைகள் அளிப்பதை நானும் வரவேற்கிறேன். அதற்குத் தடையாக இல்லை. ஆனால் அளிக்கப்படும் சலுகைகளுக்கு மாறாக சில பாதகங்கள் ஏற்படுமே என்ற அச்சத்தில்தான் அதைக் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்போதும் வரி விதிக்கப்படாத வட்டிக் கணக்கான மக்களுக்கு, குடிசைகளில் வாழ்கிறவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ, அந்தப் பாதுகாப்பு, விதி விலக்கு பெறுகிறவர்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கும் என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவிக்கிறேன். 83 (1) (சி) சட்டத்தின் கீழ், நான் ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டதுபோல, கல்விக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் கட்டிடங்கள், விடுதிகள், பொதுக் கட்டிடங்கள், கருணை இல்லங்கள், அனாதை ஆசிரமங்கள், பிராணிகள் காப்பிடங்கள், நூல் நிலையங்கள் மற்றும் விளையாட்டுத் திடல்கள் ஆகியவற்றுக்கு சொத்து வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த நிலையை மாற்றி, இப்போது 1990ஆம் ஆண்டு சட்டத் திருத்தத்தின்படி இவைகள் அனைத்துக்கும் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அதைப் போலவே 1920ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டப் பிரிவு 83 (5) (i)-ன் கீழ் சொத்து வரி விதிப்புக்கு குறைந் பட்ச வருட வருமான மதிப்பு 18 ரூபாயாக இருந்து வருகிறது. இதிலே ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், அதிகப்படியான வீத்தியாசம் வரப் போவதில்லை. 1920-ல் சட்டம் வந்தாலும், 1930-ல் ஒரு திருத்தம் வந்து, இது 18 ரூபாயாக வைக்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய 59 வருடங்கள் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது, 59 வருடங்களில் 18-க்கும், 180-க்கும் அதிக வேறுபாடில்லை. நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தார்கள். 180 என்பதை 250 ரூபாயாக உயர்த்தலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்லவேளையாக அவர்கள் நகராட்சியில் பொறுப்பில் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள். வெறும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதால், அந்த அரிய

1990 மே 9]

[திரு. கோ. சி. மணி]

நல்ல யோசனையை எனக்குத் தந்தார்கள். இருந்தாலும் இதை எல்லோரும் மனமார ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்ற நல்ல உணர்வோடு, 1920 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டப் பிரிவு 83 (5) (i)-ன்படி நகரமன்றத் தீர்மானம் மூலம் வருடாந்திர வாடகை மதிப்பில் வரி விதித்துக் கொள்ளலாம் என்ற சட்டத் திருத்தத்தை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 23/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ்.டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:

“பிரிவு 2, உட்பிரிவு (2)-ல் “நூற்று என்பது ரூபாய்” என்ற சொற்றொடர்களுக்குப் பதிலாக “இருநூற்று ஐம்பது ரூபாய்” என்ற சொற்றொடர்கள் சேர்க்கப் பெறவேண்டும்”.

திருத்தம், முறைப்படி வழி மொழியப்பெற்றது.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னது போன்று 1930 ஆம் ஆண்டு 18 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தற்போது 180 ரூபாய் அளவிலே உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதை மேலும் அதிகமாக உயர்த்த வேண்டும். ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில், அவர்களுக்கு வரிகள் இல்லாமல் செய்யும் அளவுக்கு, 250 ரூபாய் அளவிலே அதை உயர்த்த சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் நிலச்சொத்துக்களுக்கு சான்றிதழ்கள் தரலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சொக்கர் அவர்கள் சொல்வதுபோல, வீட்டுவரி கட்டுவதுதான் சான்றிதழ். எனவே நகராட்சிகளும்,

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 மே 9]

மாநகராட்சிகளும் அவர்களுக்கு வேறு வகையிலே சான்றிதழ்கள் வழங்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : அவர்களின் திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 2, சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 23/1990) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

11-45 மணி.

(ஆ) மக்கள் நல்வாழ்வு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மக்கள் நல்வாழ்வு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு *(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

*3—5—1990ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரகிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.